

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .55.

PİŞMAN OLMADAN ÖNCE

HARUN YAHYA

Allah'a iman etmeyen insanlar yaşamları boyunca sık sık pişmanlık duygusuna kapılırlar. Tevekküllü olmadıkları için karşılaştıkları zorluklarda, yaptıkları bir hatada müthiş bir iç sıkıntısı yaşarlar. Hayatları boyunca pek çok olayda "keşke" kelimesini kullanırlar; "keşke yapmasaydım", "keşke söylemeseydim", "keşke gelmeseydim"...

Ancak bundan daha önemli bir konu vardır ki, dünyadayken yaptıkları bu sıkıntılı pişmanlıktan çok daha büyüğü ahirette karşılarına çıkacaktır. Dünyada iken dinden uzak yaşayan insanlar, ahirette dünyada geçirdikleri her dakikanın an an pişmanlığını duyacaklardır. Çünkü dünyada çoğu defa uyarılmış, doğru yola davet edilmişlerdir. Kendilerine verilen süre içerisinde düşünebilecekleri ve doğru yolu bulabilecekleri çok fazla zamanları olmuştur. Ancak bu anları hep göz ardı etmiş, uyanıldıklarında dinlememiş ve dünya hayatının hiç son bulmayacağı gibi bir hisse kapılarak ahireti unutmuşlardır. Ne var ki, cehennem ile karşılaştıklarında artık geri dönüp telafi etme imkanı bulamayacaklardır.

İşte bu kitabın amacı, "keşke akıl etmiş olsaydık, keşke Rabbimizin ayetlerini yalanlamamış olsaydık, keşke bizi uyarıların sözlerine uysaydık, keşke..." diyecekleri ve toprak olarak yok olmayı dileyecek kadar büyük bir pişmanlık duyacakları böyle bir güne karşı insanları uyarmak ve henüz telafi imkanı varken Allah için yaşamaya çağırmaktır.

بسم الله الرحمن الرحيم

Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır. Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır. Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu-na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .55.

PİŞMAN OLMADAN ÖNCE

*Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının
ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile
arayın... Umulur ki kurtuluşa erersiniz.*

(Maide Suresi, 35)

HARUN YAHYA

Eylül, 2002

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritius'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu

eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŐTIRMA YAYINCILIK

Prof. Kazım İsmail Gürkan cad.
Hamam Sok. No:2 K.6 Çağaloğlu/İstanbul
Tel: 0212 511 72 30

Baskı: Nesil Matbaacılık

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ..... 8

1.BÖLÜM

İNSANIN DÜNYADA YAŞADIĞI

PİŞMANLIK..... 12

2.BÖLÜM

İNKARCILAR İÇİN EBEDİ PİŞMANLIĞIN

BAŞLANGICI: ÖLÜM..... 28

3.BÖLÜM

HESAP GÜNÜ YAŞANAN

PİŞMANLIK..... 40

4.BÖLÜM

CEHENNEMDEKİ PİŞMANLIK..... 52

SONUÇ

BU PİŞMANLIĞI

YAŞAMAMAK İÇİN..... 78

The image features a vertical rectangular frame with a double-line border, set against a background of a dense green forest. Inside the frame, a stream flows through a lush, green forest. The water is clear, reflecting the surrounding foliage. The trees are tall and thin, with a thick canopy of green leaves. The overall scene is vibrant and natural. In the lower portion of the frame, the word "Giriş" is written in a large, stylized, red font with a white outline and a slight shadow, giving it a three-dimensional appearance. The font is elegant and cursive, with the 'İ' having a unique shape. The word is positioned in the lower right quadrant of the frame, partially overlapping the stream and the forest floor.

Giriş

Jnsan dünyada zaman zaman maddi-manevi çeşitli acı ve sıkıntılarla karşılaşır. Ancak bunlar arasında öyle bir his vardır ki bu, belki de hiçbir fiziksel acı ile kıyaslanamayacak kadar şiddetlidir. İnsanın ruhunda büyük bir sıkıntı oluşturur. Bahsettiğimiz bu his, “pişmanlık”tır.

Ancak pişmanlığın iki farklı şekli vardır. Allah’a iman eden insanların yaşadıkları pişmanlık ile, yukarıda tarif ettiğimiz ve inkarcı insanların yaşadıkları pişmanlık birbirlerinden son derece farklıdır.

Müminler her olayın Allah’ın bilgisi ve izniyle gerçekleştiğini, başlarına ne gelirse gelsin Allah’ın dilemesiyle olduğunu kesin olarak bilen insanlardır. Bu yüzden de en önemli özelliklerinden biri tevekküllü oluşlarıdır. İnanan bir insan zorlukla da karşılaşsa, çok rahat bir ortamda da bulunsa, hiç yapmak istemediği bir hatayı da işlese tevekküllü davranır. Eğer hatalı bir tavır gösterdiyse hemen tevbe eder ve Allah’ın kendisini bağışlayacağını umar. Bu yüzden de yaşamı boyunca sıkıntılı ve uzun süreli bir pişmanlık hissine kapılmaz. Müminin hissettiği pişmanlık, onu, hatalarını düzeltmeye, tevbe ederek böyle bir tavrı bir daha tekrarlamamaya yöneltir. Yani kendisini düzeltmesine, eksikliklerini tamamlamasına vesile olur ama asla sıkıntılı, olumsuz bir ruh ha-

line sokmaz, şevkini, heyecanını, imani coşkusunu azaltmaz, vesvese ve bunalıma sürüklemeyebilir.

Allah'a iman etmeyen insanların yaşadıkları pişmanlık duygusu ise son derece sıkıntılı ve kalıcıdır. Tevekküllü olmadıkları, için karşılaştıkları zorluklarda, yaptıkları bir hatada müthiş bir iç sıkıntısı yaşarlar. Hayatları boyunca pek çok olayda "keşke" kelimesini kullanırlar; "keşke yapmasaydım", "keşke söylemeseydim", "keşke gitmeseydim"...

Ancak bundan daha önemli bir konu vardır ki, dünyadayken yaşadıkları bu sıkıntılı pişmanlıktan çok daha büyüğü ahirette karşılarına çıkacaktır. Dünyada iken dinden uzak yaşayan insanlar, ahirette dünyada geçirdikleri her dakikanın an an pişmanlığını duyacaklardır. Çünkü dünyada çoğu defa uyarılmış, doğru yola davet edilmişlerdir. Kendilerine verilen süre içerisinde düşünebilecekleri ve doğruyu bulabilecekleri çok fazla zamanları olmuştur. Ancak bu anları hep göz ardı etmiş, uyarıldıklarında dinlememiş ve dünya hayatının hiç son bulmayacağı gibi bir hisse kapılarak ahireti unutmuşlardır. Ne var ki, cehennem ile karşılaştıklarında artık geri dönüp telafi etme imkanı bulamayacaklardır. Kuran'da bu kişilerin ahiretteki pişmanlık dolu sözleri şöyle ifade edilmiştir:

Gerçekten Biz sizi yakın bir azab ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim" diyecek. (Nebe Suresi, 40)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: **“Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü’minlerden olsaydık.”** (Enam Suresi, 27)

Ve derler ki: **“Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık.”** (Mülk Suresi, 10)

İşte bu kitabın amacı, “keşke akıl etmiş olsaydık, keşke Rabbimizin ayetlerini yalanlamamış olsaydık, keşke bizi uyarıların sözlerine uysaydık, keşke...” diyecekleri ve toprak olarak yok olmayı dileyecek kadar büyük bir pişmanlık duyacakları böyle bir güne karşı insanları uyarmak ve henüz telafi imkanı varken Allah için yaşamaya çağırmaktır.

Unutmayın ki, o gün hiç kimsenin pişmanlığı kimseye fayda vermeyecek ve kişiyi Allah’ın azabından kurtaramayacaktır. Bu pişmanlığı yaşamamanın tek yolu da henüz vakit varken Allah’a teslim olmak, O’nun emrettiği şekilde bir hayat sürmektir.

Bu kitap sığınılacak hiçbir yerin ve kurtuluşa dair hiçbir imkanın olmadığı ahiret azabına karşı bir hatırlatma ve Allah’ın yoluna bir davettir.

Allah’tan, geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden evvel, Rabbinize icabet edin. O gün, sizin için ne sığınılacak bir yer var, ne sizin için inkar (etmeye bir imkan). (Şura Suresi, 47)

1.
Bölüm

İNSANIN DÜNYADA YAŞADIĞI PİŞMANLIK

*Azab size gelip çatmadan evvel,
Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim
olun. Sonra size yardım edilmez.
Rabbinizden, size indirilenin en güzeline
uyun; siz hiç şuurunda değilken, azab apansız
size gelip çatmadan evvel.
(Zümer Suresi, 54-55)*

Jnsan hayati bir tehlike ile yüz yüze geldiği zaman, vicdanı, şaşırtıcı bir hızla her şeyin muhasebesini yapmaya başlar. Dünyada geçirdiği ömrünü ve bu süre içinde yaptığı işleri bir bir değerlendirir. Eğer bu kişi dünyada iyi işler yapmamış, Allah'ın dinine uymamış bir kişi ise, o an içini büyük bir pişmanlık kaplar. Çünkü dünyadaki yaşamı boyunca hiç düşünmediği gerçekler, bir anda tüm açıklığıyla gözünün önünde beliriverir. Belki de hayatında ilk defa, ölümün gerçekte çok yakın olduğunun farkına varır. Dünyadayken cenneti hak edecek bir yaşam sürmediğini ve yaşadığı pişmanlık hissini de bundan kaynaklandığını düşünüp anlar. Allah'a karşı gösterdiği nankörlüğü fark etmiştir ve bu tavrının

karşılıksız kalmayacağını da vicdanıyla çok iyi hissedebilmektedir. O ana kadar hiç yaşamadığı yoğun bir korku içini kaplar. İçinde bulunduğu durumdan kendisini yalnızca Allah'ın kurtarabileceğini anlar. Eğer kurtulursa artık bundan sonra bu yaşadıklarını kesinlikle hiç unutmayacağına, Allah'a çok şükredeceğine ve hayatının geri kalan kısmını bu gerçeklere göre düzenleyeceğine dair sözler verir. O anki tehlikeden kurtulabilmek için yalvara yalvara Allah'a dua eder. Yeter ki kurtulsun ve eline bir daha yaşama fırsatı geçsin...

Ama çoğu insan, içinde bulunduğu tehlikeyi atlattıktan sonra, Allah'a verdiği sözüne sadık kalmaz. Allah'ın kendisini kurtarması ile birlikte bir anda eski ruh haline geri döner. Duyduğu pişmanlık ve teslimiyet, yerini bir anda eski nankörlüğüne bırakır. Ölümle burun buruna geldiğinde düşündüğü ve farkına vardığı gerçekleri bir anda unuttur. Tehlikeyi atlattıktan sonra verdiği güven içinde, sanki Allah'a dua eden ve o pişmanlığı yaşayan kendisi değilmiş gibi Allah'tan yüz çevirir. Eski yaşamına kaldığı yerden, belki de dünyaya daha da bağlanarak devam eder. Allah bu kimselerin ruh hallerini Kuran'da şu örneklerle açıklamıştır:

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatır; onlar artık bu (dalgalar-

la) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhtlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: “Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak Sana şükredenlerden olacağız.” Ama (Allah) onları kurtarıncaya, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metadır. Sonra dönüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (Yunus Suresi, 22-23)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur gider; fakat karaya (çıkartıp) sizi kurtarıncaya (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (İsra Suresi, 67-68)

Ayetlerde de dikkat çekildiği gibi acaba insan bu tehlikeyi atlattıktan sonra benzer ya da bambaşka bir tehlikeyle karşılaşmayacağından, karşılaşsa bile tekrar kurtulabileceğinden emin midir? Elbette böyle bir şeyden emin olamaz. Üstelik tekrar kurtulsa bile bir şey değişmez çünkü kendisi için takdir edilmiş süreyi doldurduğunda mutlaka ölecektir. O zaman da yine aynı pişmanlığı yaşayacak ama bu pişmanlık fayda etmeyecektir.

Burada anlatılanlar, aslında dinden uzak yaşayan tüm insanların sahip oldukları ortak ruh halidir. Allah Kuran'ın başka ayetlerinde bu insanların içinde buldukları durumu bizlere şöyle haber vermektedir:

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatar-ken, otururken ya da ayaktayken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (Yunus Suresi, 12)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra Kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (Rum Suresi, 33)

Görüldüğü gibi ayetlerde tarif edilen insanlar, bir sıkıntıyla karşılaştıkları an Allah'a yönelirler. Ancak tehlikeden kurtulduktan sonra bir anda Allah'a verdikleri sözü unutarak nankörlük ederler. Buradan da anlaşılmaktadır ki, yaşadıkları pişmanlık, tehlike anındaki çaresizliklerinden kaynaklanmaktadır.

Oysa en başta da belirttiğimiz gibi inanan insanlara has, fayda getiren pişmanlık böyle değildir. Gerçek pişmanlık, bir anda unutulmayan, insanı harekete geçiren, hatta kimi zaman insanda köklü değişiklikler meydana getirebilen bir duygudur. Samimi bir pişmanlığı kalbinde hisseden kişi, hayatının kendisine bağlı olan ondan sonraki bölümünü Allah'ın rızasına uy-

gun olarak yaşar ve Allah'ı bağışlayan ve esirgeyen olarak bulmayı umar. Şartlar değiştiğinde ve kendisine yeni bir fırsat tanındığında asla eski tutumuna geri dönmez. Çünkü böyle bir nankörlüğün, Allah'ın, ayetlerinde belirttiği gibi, aleyhine olacağını bilir.

Ayetlerde geçen, gemideki insanların psikolojilerini Allah tüm insanlara bir ibret olarak Kuran'da aktarmaktadır. Zira bu, her insanın nefsinde bulunan bir eğilimdir. Öyleyse her insan nefsinin bu olumsuz özelliğinden sakınmalı, ayetlerde tarif edilen insanların durumundan ibret alarak samimi bir vicdan muhasebesi yapmalıdır. Ve şunları düşünmelidir:

“Ben, buna benzer bir durumla karşı karşıya kalsam nasıl bir ruh haline sahip olurum? Nelerden pişmanlık duyar ve bana isabet eden tehlikeden kurtulduğum takdirde kendimde neleri değiştireceğime dair Allah'a söz verirdim? Nelerden vazgeçer, hangi kararlarımı samimiyetle uygulamaya başladım?”

İnsanın bunları düşünmesi ve doğru bir karar alması için mutlaka tehlike içinde olması gerekmez. Hatta böyle bir tehlikeyle karşı karşıya olmadığı için kimse aldanmamalıdır. Bugün böyle bir duruma hiç düşmeyeceğini düşünen bir insan, belki çok yakın bir zamanda benzeri bir olay yaşayacaktır. Veya belki de hayatının sonuna kadar böyle bir olayla karşılaşmayacaktır. Ama kesin olan bir şey vardır ki, kendisi için takdir edilen ölüm anı gelip çattığında, bir anda ölüm melekleri yanına gelecekler ve ölümün gerçekliğini gördüğü anda, eğer Allah'ın rızasına uygun bir yaşam

**Ö'dür ki, sizi karanlıklardan nura
çıkarmak için size rahmet
etmekte; melekleri de (size dua
etmektedir). Ö, mü'minleri çok
esirgeyicidir. Ö'na kavuşacakları
gün, onların dirlik temennileri:
"Selam"dır. Ve Ö, onlara üstün
bir ecir hazırlamıştır.
(Ahzab Suresi, 43-44)**

sürdürmediyse mutlaka pişmanlığını hissedeceği şeyler olacaktır.

İşte bu pişmanlıkla dünyada da, ahirette de sonsuz kadar karşılaşmamak için yapılacak tek şey, Allah'a yönelmek, O'ndan korkup sakınmak, O'nun Kur'an'da bildirdiği emirlerini yerine getirmektir. Ölüm çok yakındır. O halde insan, yapacaklarını hiçbir şekilde ertelememeli, aldığı samimi kararları da sabır ve irade göstererek uygulamaya geçirmelidir. Allah'a olan yakınlık ve samimiyetinin ölçüsü ise, çaresizlik ve tehlike anında Allah'a katıksızca yönelip dönen bir kimsenin eriştiği yakınlık ve samimiyet derecesinde olmalıdır. Bu yakınlık ve samimiyeti de geri kalan tüm hayatı boyunca sürdürmelidir.

İnsanın unutmaması gereken en önemli gerçek şudur: Dünyada bulunmasının asıl amacı, Allah'ın razı olduğu bir kul olmaktır. Bunun dışındaki her şey, kazandığı başarılar, sahip olduğu mal mülk, ailesi, çevresi, makamı Allah'a yakınlaşmak için yalnızca birer araçtır. Bunların kendisine Allah'a şükretmesi, O'na yönelmesi için verildiğini unutup veya göz ardı edip, yalnızca bu araçları elde etmeyi amaç edinenlerin ise dünyada yapmakta oldukları her şey boşa çıkacaktır. Dünyada elde ettikleri geçici faydalar bu kişilere ahiret gününde hiçbir şey kazandırmayacaktır. Üstelik Allah en çok böyle insanların hüsrana uğrayacaklarını bir ayetinde şöyle açıklamaktadır:

De ki: “Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi? Onların, dünya hayatındaki bütün

çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar.” İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O’na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız... (Kehf Suresi, 103-105)

Eğer insan dünyada sergilediği hal, tavır ve ahlakıyla Allah’ın rızasını kazanırsa, Allah onu dünyada ve ahirette koruyup gözetecektir. Ama dünyadayken bu fırsatı kaçırsa, daha ölüm melekleri yanına geldiği anda artık hiçbir zaman telafi edemeyeceği bu korkunç hatasının farkına varacak ve sonsuza kadar sürececek bir pişmanlık içinde yaşayacaktır. Nitekim Kur’an’da, Rabbimizin huzuruna çıktıklarında yaptıklarından dolayı pişman olan insanların sözleri şöyle bildirilmektedir:

Der ki: “Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim.” (Fecr Suresi, 24)

“...Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım.” (Kehf Suresi, 42)

“...Ah keşke, elçiyle birlikte bir yol edinmiş olsaydım,” (Furkan Suresi, 27)

Yaptıklarından dolayı pişman olup, çaresizlik içerisinde bu sözleri söylemek istemeyen her insan, hemen şimdi, kendisini ve evrende var olan herşeyi Yaratıcı Rabbimize icabet etmeli ve O’nun kendisinden istediği şekilde yaşamını sürdürmelidir.

Dünyadaki Pişmanlıktan İbret Almak Gerekir

Dünya hayatı, insanların cennetteki kusursuz ve sonsuz hayatı kazanabilmeleri için yaratılmış çok önemli bir fırsattır. Bu fırsatı değerlendiremeyip dinden uzak yaşayan insanlar ise, biraz önce sözünü ettiğimiz gibi, ahiretteki azabı gördüklerinde, dünyada geçirdikleri her dakikanın an an pişmanlığını yaşayacaklardır. Çünkü bu insanlar dünyada çok defa uyarılmış, cennetin ve cehennemin varlığından haberdar edilmişlerdi. Hangi davranışlarının kendilerine nasıl bir son hazırlayacağı da onlara bildirilmişti.

Ancak, bu geri dönülmez sona erişmeden önce Allah, dünyada buldukları süre içerisinde insanlara pişmanlığın nasıl bir duygu olduğunu tanıtır. Ölümlelerinden önce belki düşünür ve doğruyu görürler diye pişmanlık hissini onlara mutlaka yaşatır. Bununla birlikte, pişmanlığı içlerinde yaşayan insanlara, hatalarını ve yanlış olan davranışlarını düzeltebilecekleri belli bir süre de verir. Her insan henüz dünyada iken, hayatını Allah'ın kendisinden istediği şekilde yönlendirme ve tevbe ederek geri kalan yaşamını Allah'ı razı edecek şekilde sürdürme imkanına sahiptir.

İşte bu yönüyle dünyadaki pişmanlık duygusu, aslında insanlara Allah' verilmiş olan çok büyük bir fırsattır. Çünkü eğer bu pişmanlığın arkasından Allah'a yönelirlerse, Allah'ın kendilerini, bu samimiyetlerine karşılık ebedi olarak kurtaracağını umabilirler. Ancak, Allah'tan gelen bu uyarı ve fırsatları umursuzca görmezden gelip

vurdumduymazlık yaparlarsa, cezaları sonsuza kadar kurtulamayacakları ebedi bir pişmanlık ve azap olur.

Kuran'da hata yapıp sonradan pişman olan insanlar hakkında pek çok örnek verilir. Yaşadıkları pişmanlık, bu insanlardan bir bölümünü Allah'a yöneltmiş, geri kalan yaşamlarında bir daha aynı hataları tekrar etmemelerini sağlamıştır. Ama bir bölümü de bir süre sonra içlerinde yaşadıkları sıkıntıyı unutmuş, aynı isyankar tavırlarına geri dönmüşlerdir.

Hatalarından dolayı duydukları pişmanlığın kendilerini tevbe etmeye ve doğru yola sevkettiği kimselelere bir örnek olarak Kuran'da, Peygamberimiz (sav) döneminde mücadeleden geri kalan üç kişi verilir:

Andolsun Allah, peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar - içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti.

Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (Tevbe Suresi, 117-118)

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi o dönemde peygamberden geri kalan üç kişi, içlerinde büyük bir pişmanlık yaşamışlardır. Ve bu pişmanlıktan kurtulmanın tek yolunun da yine Allah'a sığınarak tevbe etmek olduğunu anlamışlardır.

İşte gerçek pişmanlık, insanları hemen harekete geçiren, hatta onları değiştiren, hatalarını düzeltmeye yönlendiren böyle bir pişmanlıktır. Böylesine samimi bir pişmanlıkta insanlar, hayatlarının geri kalan bölümünü Allah'ın rızasına uygun olarak yaşayacak ve Allah'ı bağışlayan ve esirgeyen olarak bulmayı umacaklardır. Çünkü Allah tevbeleri kabul eder ve hatalarını düzelteren kullarını bağışlar:

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, gerçekten o, tevbesi (ve kendisi) kabul edilmiş olarak Allah'a döner. (Furkan Suresi, 70-71)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir. (A'raf Suresi, 153)

Gerçekten Ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (Taha Suresi, 82)

Bunun yanı sıra, Kuran'da, peygamber gönderilen kavimlerin, yaptıkları büyük hatalardan dolayı pişman oldukları da belirtilmektedir. Nitekim Hz. Musa'nın Tur Dağı'na gitmesinin ardından kavmi, Allah'ı unutup bir heykele tapmaya başlamış, ancak yaptıklarının büyük bir hata olduğunu gördüklerinde büyük bir pişmanlık içerisine girmişlerdir. Kavmin içine düştüğü bu pişmanlık, ayetlerde şöyle belirtilmektedir:

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (A'raf Suresi, 148-149)

Kuran'da bu konuda bahsi geçen bir diğer örnek ise bahçe sahipleridir. Bahçe sahipleri Allah'ın nimet olarak verdiği bahçeyi kendilerine maletmiş, büyülenmiş ve Allah'a şükretmeyi unutmuşlardır. Bunun üzerine Allah'tan gelen azap, onların bu davranışlarından dolayı pişman olmalarına ve hemen Allah'a yönelip dönmelerine vesile olmuştur:

Gerçek şu ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (onu) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (Bu konuda) Hiçbir istisna yapmıyorlardı. Fakat onlar, uyuyorlarken, Rabbin tarafından dolaşıp-gelen bir bela' onun üstünü sarıp-kuşatıverdi. Sonunda (bahçe) kökünden kuruyup-kapkara kesildi. Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler. “Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkıp-çıkın.” Derken, aralarında fısıldaşarak çıkıp-gittiler: “Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın.” (Yoksulları) Engellemeye güçleri yetebilirmiş gibi erkenden gittiler.

Ama onu görünce: “Muhakkak biz (gideceğimiz yeri) şaşırılmışız” dediler. “Hayır, biz (her şeyden ve bütün servetimizden) yoksun bıraktık.” (İçlerinde) Mutedil olan biri dedi ki: “Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) Tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?” Dediler ki: “Rabbimiz seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imişiz.” Şimdi

birbirlerine karşı kendilerini kınamaya başladılar. “Yazıklar bize, gerçekten bizler azgın-mışız” dediler. “Belki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir; şüphesiz biz, yalnızca Rabbimize rağbet eden kimseleriz.” (Kalem Suresi, 17-32)

Ne var ki insanlardan birçoğu, dünyadayken pişman olmaları ve tevbe edip salih amellerde bulunmaları için kendilerine gelen uyarıyı, şartlar değiştiğinde ve kendilerine yeni bir fırsat tanındığında hemen unutabilirler. Bu uyarıyı göz ardı edip eski tutumuna geri dönenlerin ise, tevbe etmedikleri müddetçe bu nankörlükleri karşılıksız kalmayacaktır. Hz. Salih'in kendilerine peygamber olarak gönderildiği Semud kavminin yaşadıkları da böyledir. Allah'ın elçisi onları açıkça uyardığı, pişman olacaklarını, azapla karşılaşacaklarını bildikleri halde ısrarla isyanda diretmişlerdir. Elbette Allah vadinden dönmeyendir ve bu insanlara vaat ettiği azabı onlara göstermiştir.

Dedi ki: “İşte, bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir. Ona bir kötülükle dokunmayın, sonra büyük bir günün azabı sizi yakalar.” Sonunda onu (yine de) kestiler, ancak pişman oldular. Böylece azab onları yakaladı. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler. Ve şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (Şuara Suresi, 155-159)

Bilinmelidir ki Allah sonsuz adalet sahibidir. Yapı-

lan hiçbir hatayı karşılıksız bırakmaz, ancak Kendi rızası için yapılan güzelliklerin de kat kat karşılığını verir. Samimi bir pişmanlık duyarak Kendisine yönelen bir kimseyi mutlaka kurtuluşa erdireceğini ve onu rahmeti ve cennetiyle mükafatlandıracağını müjdeler. Bu durumda insanın kendine şu soruyu sorması gerekir:

Dünyada yaşanan geçici bir pişmanlığın dahi ne kadar büyük bir sıkıntı olduğunu biliyorken, sonsuza dek sürecek bir pişmanlığı göze almak doğru olur mu? Üstelik azabın bir an olsun hafifletilmeyeceği cehennem hayatında yaşanacak bir pişmanlığı...

Elbette hiç kimse böyle bir pişmanlığı göze alamaz. Bu durumda insanın yapması gereken bellidir. Dünyada bu fırsatı değerlendirme imkanı her insan için halen mevcuttur. Dahası bu fırsatı kullanabilen bir insan sadece cehennem azabından kurtulmakla kalmayacak, hem dünyadaki hem de cennetteki tüm nimetlerin varisi olacaktır.

İşte bu nimetlere kavuşmak ve cehennem halkının pişmanlığından uzak kalmak isteyen her insan, hayatını Allah'ın rızasını kazanmaya adanmalıdır. O'nun kendisini çağırdığı, karanlıklardan nura ileten yola kayıtsız şartsız uymalıdır:

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. O'na kavuşacakları gün, onların dirlik temennileri: "Selam"dır. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır. (Ahzab Suresi, 43-44)

2.
Bölüm

İNKARCILAR İÇİN EBEDİ PİŞMANLIĞIN BAŞLANGICI: ÖLÜM

*Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şerle de
hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz
Bize döndürüleceksiniz.
(Enbiya Suresi, 35)*

Ölüm, ahiretin varlığına inanmayan kimseler tarafından bir son, bir yokoluş gibi algılanır. Oysa bu hatalı bir düşüncedir; çünkü ölüm bir son değil aksine bir başlangıçtır. İman edenler için kusursuz, tüm eksikliklerden arındırılmış sonsuz bir cennet hayatının başlangıcıdır. İnkâr edenler için ise büyük bir azabın sonsuza kadar süreceği cehennem hayatına geçiş aşamasıdır.

Bu gerçeği kavrayan insanlar, ölümlerle birlikte dünyada güzel bir sonu ve ahirette güzel bir başlangıcı aynı anda yaşarlar. İnkâr edenler ise kendilerine önceden haber verilen bu gerçeği göz ardı etmelerinin telafi edilemez pişmanlığı ile karşılaşır. Sonsuza kadar

her an bu pişmanlığı hisseder ve bundan kurtulmanın da hiçbir yolunu bulamazlar.

İnsanların çoğu her ne kadar ölümlle karşılaşana kadar onu düşünmek istemeseler de, bu kesin olarak gerçekleşecek bir olaydır. Çünkü Allah ölümü dünya hayatının kesin bir sonucu olarak yaratmıştır. Şimdiye kadar tek bir insan bile ölümü kendinden uzaklaştırabilmeyi başaramamıştır. Kimsenin malı, parası, itibarı ya da dostları bu konuda ona bir fayda sağlayamamıştır. Her insan mutlaka ölümlle karşılaşır. Kur'an'da bu gerçek pek çok ayetle haber verilir:

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile...
(Nisa Suresi, 78)

De ki: “Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşır buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahade edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir.” (Cuma Suresi, 8)

Oysa Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (Münafikun Suresi, 11)

Öyleyse ölümü ve ölümden sonra karşılaşılacak hayatı düşünmemek, insanı bu gerçekle yüz yüze gelmekten kurtarabilir mi?

Elbette ki bu sorunun yanıtı “hayır”dır. Madem insan ölüm karşısında çaresizdir, bu durumda yapılacak en akılcı davranış, Allah'ın kesin olarak gerçekleş-

şeceliğini bildirdiği ahiret hayatına şimdiden hazırlık yapmaktır.

Dünya hayatına kendini kaptırarak ahireti düşünmeyi ihmal edenler ölüme hazırlıksız yakalanırlar. “Şimdi nasıl olsa genciz dünyanın tadını çıkaralım, yaşlanınca ya da ölüme yaklaşıncı da ahireti düşünürüz” diyenler, belki de hiçbir zaman böyle bir fırsatları olmayacağını mutlaka anırlar. Çünkü ölüm Allah’ın takdir ettiği anda gerçekleşen bir olaydır. Ve insan yaşlılığa ulaşmadan genç yaşta da ölebilir. Bu durumda sadece ileriye yönelik planlar yapıp, Allah’ın emirlerini yerine getirmeyi ertelemek insanın büyük bir pişmanlık yaşamasına neden olur.

Tüm hayatını Allah’ı düşünmekten uzak geçiren ama öleceğini anladığında tevbe eden kimseler de böyle bir pişmanlıkla karşılaşırırlar. Çünkü böyle bir tevbe sadece ölüm korkusundan kaynaklanan, samimi bir düzelme, arınma niyeti taşımayan, dolayısıyla da Allah katında kabul edilmeyen bir tevbedir. Söz konusu kişiler bu gerçeği bildikleri halde tüm hayatları boyunca nefisleri için yaşamayı tercih etmiş ve kendilerine tanınan sürenin sona erdiğini anladıklarında da, çıkar yolları kalmadığını görmenin telaşıyla, kendilerini kurtarmaya çalışmışlardır. Ama böyle yaparak bir sonuca ulaşamazlar çünkü Allah onların samimiyetsizliğine şahittir. Ayetlerde bildirildiği gibi Allah insanların içlerinde olanı, kimsenin bilmediği en gizli düşüncelerini bilendir. Sadece ölüm korkusuna dayalı bir tevbeyi ise kabul etmeyeceğini şöyle haber vermiştir:

Tevbe; ne kötülükleri yapıp edip de onlardan birine ölüm çattınca: “Ben şimdi gerçekten tevbe ettim” diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böylesi için acı bir azap hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 18)

Allah böyle insanlara bir fırsat daha verildiğinde, yine nankörlük edeceklerini de pek çok ayetinde bildirmiştir. Bu konudaki bazı ayetler şöyledir:

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: “Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü’minlerden olsaydık.” Hayır, önceden saklı tuttıkları kendilerine açıklandı. Şayet (dünyaya) geri çevrilseler bile, kendisinden sakındırıldıkları şeylere şüphesiz yine döneceklerdir. Çünkü onlar, gerçekten kafirlerdir. (Enam Suresi, 27-28)

Bu nedenle “nasıl olsa son anda iman eder, tevbe ederim” gibi bir düşünceye kapılmak son derece hatalıdır ve insanları cehennem azabından kurtaramaz. Öyleyse insan ölümle karşılaştığında kendisi için ebedi bir pişmanlığın başlamasını istemiyorsa, bu dünyada mutlaka Allah'a kavuşacağı ve dünyada yaptıklarının karşılığını göreceğinin bilinciyle yaşamalıdır.

İnkâr Edenlerin Ölüm Anındaki Pişmanlıkları

Yaşadıkları süre boyunca insanlara pek çok kez cennet ve cehennem varlığı, ahiret için hazırlık yapmaları gerektiği hatırlatılır. Ancak inkarcılar her seferinde yüz çevirir ve kendilerine verilen fırsatları değerlendiremezler. Ölümle karşılaştıklarında yaşadıkları büyük pişmanlığın asıl sebebi de, “kendi elleriyle” kendilerini bu duruma sokmuş olmalarıdır. Kimse onları zorlamamıştır, onlar kendi iradeleriyle hareket ederek bu kötü sonu kendileri seçmişlerdir.

İnkarcılar bu yanlış seçimin sonucunda ölüm anı ile birlikte azabı yaşamaya başlarlar. Bu azabın başlangıcı ise ayetlerde de bildirildiği gibi ölüm anında yaşanan büyük korkudur. O gün insanların yaşadığı korku Kuran'da şöyle yer alır:

(Ölüm korkusundan) ayaklar birbirine dolaştığında; O gün sevk, yalnızca Rabbinedir. Fakat o, ne doğrulamış ne de namaz kılmıştı. Ancak o, yalanlamış ve yüz çevirmişti. Sonra çalım satarak yakınlarına gitmişti. Sen buna

müstahaksın, dahasına da müstahaksın. Yine müstahaksın, dahasına da müstahaksın. (Kıyamet Suresi, 29-35)

Ancak unutmamak gerekir ki bu korkuyu sadece inkar edenler yaşarlar. Çünkü iman eden insanlar zaten tüm hayatlarını Allah için yaşamış olmalarından dolayı umut içerisindedirler.

İnkâr edenler ise ölümle birlikte büyük bir pişmanlık yaşarlar, ancak bu başlarına gelecek azapların hiçbirini engellemeye yaramaz. Allah inkar edenlerin canlarının büyük bir acı ve zorluk içerisinde alınacağını bildirir:

...Sen bu zalimleri, ölümün ‘şiddetli sarsıntıları’ sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: “Canlarınızı (bu kısıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah’a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O’nun ayetlerinden büyüklenecek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz” (dediklerinde) bir görsen... (Enam Suresi, 93)

Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak? (Muhammed Suresi, 27)

Ölüm anında inkarcıların yaşadıkları bu durumu, dünya şartları içinde kavrayabilmek elbette mümkün değildir. Ancak Allah insanların düşünmesi ve böyle bir durumla karşılaşmaktan sakınmaları için bunun haberini bildirmiştir. Ölüm melekleri ayetlerde de açıklandığı gibi inkar edenlerin sırtlarına ve yüzlerine

vura vura canlarını alacaklardır. İnkarcılar bir yandan fiziksel bir acı duyacaklardır. Elbette bu acıyla birlikte pişmanlığı da yaşamaya başlayacaklardır. Çünkü bu andan sonra artık geri dönüş imkanları kalmamıştır.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, ölüm anında insan başına gelenlerin tümünü belki de her zamankinden daha açık bir şuurla, hissederek yaşar. Onun için artık sonsuz bir hayat başlamıştır. Ölüm sadece bir geçiş aşaması ve ruhun bedenden ayrılarak sonsuzluk mekanına gidişidir.

İnkarcılar canları alınırken kendilerine çektirilen acıdan dolayı, sonsuza kadar sürecektir olan büyük bir azapla karşı karşıya olduklarını anlarlar. Tüm hayatlarını Allah'ın dininden yüz çevirmiş olarak geçiren bu kimseler, bu sefer kendilerini bu azaptan kurtarması ve affetmesi için var güçleriyle Allah'a yalvarırlar. Pişmanlıkla bir daha dünyaya döndürülmeyi, salih amellerde bulunmayı ve kaybettiklerini telafi etmeyi isterler. Ancak bu istekleri kabul edilmez çünkü onlara ayetin ifadesiyle kendilerine “öğüt alacak olanın öğüt alabileceği kadar bir süre” verilmiş, cennet ve cehennem hayatı hatırlatılmış ama onlar bile bile bu gerçekten yüz çevirmişlerdir. Kendilerine bir kez daha böyle bir imkan tanınmış olsa, onların tüm bu pişmanlıklarını unutarak yine inkarı tercih edecekleri Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: “Rabbim, beni geri çevirin. Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım.” Asla, gerçekten bu, yalnızca bir

sözdür, bunu da kendisi söylemektedir...
(Mü'minun Suresi, 99-101)

İnkâr edenler dünyada Allah'a bile bile secde etmemiş, O'nun hükümlerini yerine getirmemiş ve O'nun emrettiği güzel ahlakı yaşamaktan kaçınmışlardır. Ölümle birlikte ise artık ne kadar isteseler de buna güç yetiremeyecekleri şöyle açıklanır:

Ayağın üstünden (örtünün) açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün, artık güç yetiremezler. Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirdi. (Kalem Suresi, 42-43)

Ölüm ile birlikte Allah'ın vaat ettiği her olayın gerçek olduğunu kavrayan bu kimselerin pişmanlığını artıran bir konu daha vardır. Dünyada iken inanmadıkları, sözlerini ciddiye almadıkları ve hatta alay ettikleri müminler, o gün inkâr edenlerin çektiği azapların hiçbirini yaşamazlar. Onlar tüm hayatlarını samimiyetle Allah'ın rızasını isteyerek geçirmelerinden dolayı sonsuza kadar her şeyin en güzeliyle mükafatlandırılırlar. Onların canı inkarcılarınınkinin tam tersine, hiç acı çekmeden **“yumuşakça”** alınır. (Naziât Suresi, 2) Ayette bildirildiğine göre melekler, ölüm anında müminleri selamlar ve onlara cennet müjdesini verirler:

Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: “Selam size” derler. “Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin.” (Nahl Suresi, 32)

"Ey mutmain (tatmin bulmuş)
nefis, Rabbine, hoşnut edici ve
hoşnut edilmiş olarak dön.
Artık kullarımın arasına gir.
Cennetime gir."
(Fecr Suresi, 27-30)

Bu, inkar edenler için bir başka manevi azaptır. Çünkü dünyada müminlere tanınan imkanlar ve fırsatlar kendilerine de verilmiştir. Ancak onlar dünya hayatının geçici menfaatlerinden yararlanabilmek uğruna, bile bile cenneti kaybetmişlerdir. Dünyanın kısa bir deneme yeri olduğu, ahiretin asıl hayat olduğu hatırlatıldığı halde bunu anlamazlıktan gelmişlerdir. Bu yüzden dünyada ahiret için kazançlı olabilecek hayırlar işlememişlerdir. Oysa Allah'ın emrettiği güzel ahlakı yaşamak, salih bir mümin olmak yalnızca samimi bir niyet etmek ve bu niyette irade göstermekle her insan için mümkündür. İşte tüm bunları düşünmek inkar edenlerin içindeki pişmanlığı daha da arttırır.

Allah bir ayetinde **“Yoksa kötülöklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi olacak? Ne kötü hüküm veriyorlar.”** (Casiye Suresi, 21) diyerek herkesin yaşam şekline göre sadece hak ettiği karşılığı alacağını haber verir.

Bunun yanında cehennem azabının kendileri için hazır edildiğini bilmenin verdiği korku da inkarcıların pişmanlıklarını kat kat arttıracaktır. Zira o ana kadar sadece canlarının acıyla çekilişinin verdiği azabı yaşamışlardır. Ancak sonrasında kendilerini nelerin beklediğini de çok iyi anlamışlardır.

İnkâr edenlerin ölüm ile başlayan bu pişmanlıkları sonsuza kadar sürecektir. Geçen her dakika, her saat ve her gün hiç bitmeyen azabın içinde kalacak ve pişmanlıktan hiçbir zaman kurtulamayacaklardır.

Halbuki böylesine büyük ve sonsuz bir pişmanlığı yaşamamak insanın kendi elindedir. Ölümün ve ahiretin gerçekliğini anlamak için onlarla karşılaşmayı beklemeye gerek yoktur. İnsan için Allah'ın vaadi yeterlidir. Ölümün sonrasında Allah'ın adaleti kesin olarak yerini bulur, inkar edenler cehennemle azaplandırılır ve iman edenler de cennete kavuşurlar.

Öyleyse henüz ölümle karşılaşmamış her insanın yapacağı en akılcı davranış Allah'a sığınmak ve O'nun rahmetini dilemek olacaktır. Ayrıca Allah'ın insanlara yol gösterici olarak gönderdiği Kuran'ı çok iyi öğrenmek, ve onun gösterdiği yol doğrultusunda yaşamaktır. Ölüm gerçeğini düşünmeyerek ölümden uzak durmak değil, aksine ölümün yakınlığını düşünerek harekete geçmek insana fayda sağlayacaktır.

Allah'a yönelip dönen insan dünyada ve ahirette Rabbimizin rızasını kazanmayı ve hoşnut edilmiş olarak cennete girmeyi umut edebilir. Bu konuyla ilgili olarak ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

“Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, Rabbinde, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. Artık kullarımın arasına gir. Cennetime gir.” (Fecr Suresi, 27-30)

Ölümün pişmanlığından kurtulmak ve sonsuz cennetin güzelliklerine kavuşmak isteyen insan, ölümü ve sonrasını şimdiden düşünmeli, kendisini ve herşeyi yaratan Rabbimizin yolunu seçmelidir.

The image features a vibrant tropical scene with several tall palm trees against a clear blue sky. The scene is captured from a low angle, looking up at the trees. The entire scene is enclosed within a double-lined rectangular border, with the inner line being slightly offset from the outer one. The text '3. Bölüm' is overlaid on the lower right portion of the scene. The number '3.' is in a simple, bold, orange-red font with a white outline. The word 'Bölüm' is in a highly decorative, cursive script font, also in orange-red with a white outline and a slight shadow effect.

3.
Bölüm

HESAP GÜNÜ YAŞANAN PİŞMANLIK

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetiyorlar. Yer, Rabbinin nuruyla parıladı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. Her bir nefse yaptığığının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir.

(Zümer Suresi, 68-70)

Dünya üzerinde gelmiş geçmiş bütün insanlar, ölümün ardından hesap günü diriltilecekler. Ancak inkar edenler için diriliş anı zorlu bir zamandır. İnkarcıların diriliş anındaki şaşkınlık dolu konuşmaları Kuran'da şöyle haber verilir:

Demişlerdir ki: “Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş.”
(Yasin Suresi, 52)

Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkar edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: “Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik” (diyecekler). (Enbiya Suresi, 97)

Ayette haber verilen; “eyvah” ifadesi, yaşadıkları büyük panik, korku ve pişmanlığın bir ifadesidir. Çünkü hayatları boyunca kendilerini ahiretle uyarıp korkutan kişilerin doğru söylediklerini, yeniden dirildikleri günle birlikte anlarlar. Dolayısıyla kendilerine vaat edilen diğer şeylerin de sırasıyla başlarına geleceğini biliyorlardır artık. Şimdi, gerçekleşeceğine inanmadıkları bu azaba sürükleneceklerdir ve kaçıp kurtulmalarının da imkanı yoktur.

İnkâr edenler, dirilişin ardından Allah'ın huzuruna çıkarılırlar. Artık tüm yaptıklarından sorguya çekilecekler ve bu hesaba göre haklarındaki hüküm verilecektir. Bunun için kendileri gibi dünyada Allah'ın sınırlarını tanımayan, büyüklük taslayarak hareket eden insanların tümüyle beraber Allah'ın huzuruna getirilmişlerdir:

Sur'a üfürüleceği gün, artık siz dalga dalga geleceksiniz. (Nebe Suresi, 18)

İşte bu hesap günü inkarcılar, hiçbir şeyin Allah'ın rızasını kazanmaktan ve O'nun azabından korunmaktan daha önemli olmadığını anlarlar. Allah'ın gücünün ve varlığının delilleri son derece açıkken ve Allah Kendi rızasını kazanmanın yollarını göstermişken, bu fırsatı nasıl kaçırdıklarını düşündükçe, yaşadıkları piş-

manlık şiddetlenir. Konuşmalarından içlerinde yaşadıkları pişmanlık açıkça hissedilir:

O gün, zulmeden, ellerini (hınçla) ısırarak (şöyle) der: “Ah keşke, elçiyile birlikte bir yol edinmiş olsaydım,” “Vah yazıklar bana, ne olurdu da filanı dost edinmeseydim.” “Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur’an’dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı ‘yapayalnız ve yardımsız’ bırakandır. (Furkan Suresi, 27-29)

İnkarcılar hesap günü tüm bunları düşünüp yaşarlarken tamamıyla kendi dertlerine düşerler. Öyle ki ne çocuklarını, ne eşlerini, ne annelerini, ne babalarını gözleri görmez. Allah bu durumu Kuran’da şöyle tarif etmektedir:

Fakat ‘kulakları patlatırcasına olan o gürleme’ geldiği zaman, Kişi o gün, kendi kardeşinden kaçır; Annesinden ve babasından, Eşinden ve çocuklarından, O gün, onlardan her birisinin kendine yetecek bir işi vardır. (Abese Suresi, 33-37)

Soy bağının artık onlar için hiç önemi kalmamıştır.

Bu kişiler için önemli olan tek şey, Allah'ın azabından kurtulabilmektir. Öyle ki azaptan kurtulabilmelerine karşılık kendi oğullarını, eşlerini ve kardeşlerini fidye olarak vermeyi bile teklif ederler:

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; Dağlar da (etrafa uçmuş) rengarenk yün gibi olacak. (Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; Kendi eşini ve kardeşini, Ve onu barındıran aşiretini de; Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. Hayır; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir. (Mearic Suresi, 8-15)

Elbette hesap günü inkarcıların harcadıkları bu çabalar sonuçsuzdur. Söz konusu insanların dünyadayken mal, makam ve çocuk sahibi olmak en büyük hedefleri olmuştur. Hatta bu hedeflerine ulaşabilmek için tüm ömürlerini harcamışlardır. Ama hesap günü bunların hiçbir değeri olmadığını anlarlar. Allah'ın huzuruna getirildikleri bu an, inkarcıların yok olup gitmek istediği, müminlerin ise şevkle bekledikleri ve sevinç içinde oldukları andır. Allah bu anı ayetlerinde şöyle tasvir etmektedir:

O gün, öyle yüzler vardır ki apaydınlıktır; Güller ve sevinç içindedir. Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüştür. Bir kartı sarıp-kaplamıştır. İşte onlar da, kafir, fa-

cir olanlardır. (Abese Suresi, 38-42)

İşte o gün insanların sahip oldukları en kıymetli şey, Allah'ın rızasını arayarak yaptıkları salih amelleridir. Ama inkarcılar sonsuz hayatlarını kurtaracak olan bu kıymetli hazineye sahip değillerdir. Yaşamları boyunca hesap günü Allah'a sunabilecekleri, ortaya koyabilecekleri bir iyilik ve güzellik yapmamışlardır. İman etmemiş olmalarından dolayı kendilerince iyi yaptıklarını sandıkları şeyler de boşa gitmiştir. Allah bu gerçeğe Kuran'da şöyle dikkat çeker:

De ki: “Davranış (ameller) bakımından en ok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi?” “Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar.” İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (Kehf Suresi, 103-105)

Dini inkar edenler, ahiret gününün varlığından hep şüphede oldukları için o güne yönelik bir hazırlık yapma gereği duymamış, yalnızca geçici olan dünyada mal yığıp biriktirmekle, nefislerinin isteklerine uymakla ömürlerini geçirmişlerdir. Şimdi ise asla telafi edemeyecekleri bir pişmanlığın acısı ile karşı karşıya kalmışlardır:

Derler ki: “Eyvahlar bize; bu, din günüdür.” Bu, sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden, haklıyı haksızdan) ayırma günüdür. (Saffat Suresi, 20-21)

Onlar, Allah'ın kadrini
hakkıyla takdir
edemediler. Oysa
kıyamet günü yer,
bütünüyle O'nun avucu
(kabzası)ndadır; gökler
de sağ eliyle dürölüp-
bükülmüştür. O, şirk
koştuklarından
münezzeh ve yücedir.
(Zümer Suresi, 67)

Üstelik artık dünyada yapmış oldukları tüm vicdansızlıklar, kötülükler ve nankörlükler Allah'ın huzurunda eksiksizce bir bir ortaya dökülecektir. Ve onlar da kendi işledikleri günahlara şahitlik edeceklerdir. Bu durum Kuran ayetlerinde şöyle ifade edilmektedir:

Onlar senin Rabbine sıra sıra sunulmuşlardır. Andolsun, siz ilk defa yarattığımız gibi Bize gelmiş oldunuz. Hayır, Bizim size bir kavuşma-zamanı tespit etmediğimizi sanmıştınız değil mi? (Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: “Eyyahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp her şeyi sayıp-döküyor?” Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (Kehf Suresi, 48-49)

O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, bölük bölük fırlayıp-çıkarlar.

Artık kim zerre ağırlığınca hayır işlerse, onu görür.

Artık kim zerre ağırlığınca bir şer (kötülük) işlerse, onu görür. (Zelzele Suresi, 6-8)

Allah'ın Kuran ayetlerinde bildirdiğine göre bundan sonra sıra, kitapların verilmesine gelmiştir. Kitaplar müminlerin sağ yanlarından verilirken, inkarcıların sol yanlarından verilir. İnkarcılar, ölüm melekleri yanlarına gelip de canlarını aldıkları andan beri yıkım üstüne yıkım yaşamaktadırlar. Bir yıkımı da kitaplarını ellerine

aldıklarında yaşarlar. Allah'a karşı işledikleri suçları görmek istemez, bir an önce yok olmak isterler. İçinde buldukları bu durum ayetlerde şöyle ifade edilir:

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: “Bana keşke kitabım verilmeseydi. Hesabımı hiç bilmeseydim. Keşke o (ölüm her şeyi) kesip bitirseydi. Malım bana hiçbir yarar sağlamadı. Güç ve kudretim yok olup gitti.” (Hakka Suresi, 25-29)

...Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: “Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim” diyecek.” (Nebe Suresi, 40)

Kimin de kitabı ardından verilirse, o da, helak (yok olmayı) çağırarak, çılgın alevli ateşe girecek. Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi. Doğrusu o, (Rabbine) bir daha dönmeyeceğini sanmıştı. Hayır; gerçekten Rabbi, kendisini çok iyi görendi. (İnşikak Suresi, 10-15)

İşte tüm bunları gören inkarcılar, dünyada yaşadıkları süre boyunca ne kadar büyük bir fırsatı kaçırmış olduklarını anlarlar. Ve bunu anladıklarında da o büyük sıkıntıyı yani pişmanlığı en şiddetli şekilde yaşarlar. Üstelik kendi içinde buldukları bu ortamın aksine müminlerin büyük bir coşku ve mutluluk içinde olduğuna şahit olurlar. Bunu gören inkarcılar daha da büyük bir pişmanlık hissederler. Çünkü dünyadayken

müminlerin her çağrısına inatla direnmiş ve kendilerini daha üstün görerek onlardan yüz çevirmişlerdir.

Ama artık bir ayetin ifadesiyle “duyarlı teraziler” konmuştur. Herkes kitabında yazan amellerine göre cennete ya da cehenneme sevk edilecektir. Hesap günü inkarcılar, hak ettikleri yeri anlarlar ve bundan dolayı büyük bir korkuya kapılırlar. Bu kimselerin yaşadıkları korku, bir ayette şöyle bildirilir:

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir... (Şura Suresi, 22)

Allah'ın sonsuz adaleti tecelli eder ve herkese yaptıklarının karşılığı tek bir zerre dahi eksik olmaksızın verilir:

“Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz.” (Enbiya Suresi, 47)

Müminler kolay bir hesaba çekilirlerken, inkarcıların hesabı son derece çetin olur. Allah'ın dünyada kendilerine bahsettiği her nimetten teker teker sorguya çekilirler. Allah'ın emir ve tavsiyelerine uyup uymadıkları, nerede nankör bir tavır gösterdikleri, içlerinden geçen isyankar düşünceler, kötü sözler, göz ardı ettikleri uyarılar gibi hayatlarının her anı ile ilgili olarak hesap verirler. Ancak dünyada iken öne sürdükleri samimiyetsiz mazeretleri o gün geçerli olmaz ve hatta özür beyan etmelerine bile izin verilmez.

O gün inkarcıların karşılaşacağı ortam Kuran'da şöyle tarif edilir:

O gün, yalanlayanların vay haline. Bu, onların konuşamayacakları bir gündür. Ve onlara özür beyan etmeleri için izin verilmez. O gün, yalanlayanların vay haline. Bu, hüküm günüdür; sizi ve öncekileri 'birarada topladık.' Şayet kurabileceğiniz hileli bir düzeniniz varsa, durmaksızın Bana karşı kurun. O gün, yalanlayanların vay haline. (Mürselat Suresi, 34-40)

Hesap tartısı hafif gelen inkarcılar, ayetin ifadesiyle “...artık neyi hazırladığını bilip öğrenmiştir.” ve gidecekleri yer de belli olmuştur. (Tekvir Suresi, 14) Bu azap dolu yer ayetlerde “haviye” olarak adlandırılmıştır:

İşte, kimin tartıları ağır basarsa, artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. Kimin tartıları hafif kalırsa, artık onun da anası (son durağı) “haviye”dir (uçurum). Onun ne olduğunu (mahiyetini) sana bildiren nedir? O, kızgın bir ateştir. (Kaari'a Suresi, 6-11)

Tüm bunlar hesap günü inkar edenlerin yaşayacakları büyük pişmanlığın şiddetini anlayabilmek açısından son derece önemlidir. Çünkü o gün geldiğinde insan pişman olmak için çok geç kalmış olacaktır. Eğer burada anlatılanları düşünür ve Allah'ın razı olacağı güzel davranışlarını artırırca, yukarıdaki ayette bildirildiği gibi “tartıları ağır basacaktır”. Ve ancak bu şekilde ebedi pişmanlıktan kurtulabilecektir.

**“Biz ise, kıyamet gününe ait
duyarlı teraziler koyarız da
artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle
haksızlığa uğramaz.
Bir hardal tanesi bile olsa
ona (teraziye) getiririz.
Hesap görücüler olarak
Biz yeteriz.”
(Enbiya Suresi, 47)**

4.
Bölüm

CEHENNEMDEKİ PİŞMANLIK

*(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde,
onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu
işitirler. (Furkan Suresi, 12)*

İnkâr Edenlerin Cehennemi

Gördüklerinde Yaşadıkları Pişmanlık

Hesap günü tüm insanlar biraraya toplanacak ve hesaplarının belli olmasının ardından inkâr edenler bölükler halinde cehenneme sevk edileceklerdir. Bu kalabalığın arasında tarih boyunca Allah'ın varlığını ve dinini inkâr etmiş, Allah'ın ayetlerine karşı büyüklenmiş ve yüz çevirmiş olan herkes bulunacaktır. Aralarında dünyada kendilerince zenginlik ya da itibar sahibi olan kişiler de olacaktır. Ama bu insanlar, dünyada kendilerini kurtarabileceğini sandıkları şeylerin, o gün hiçbir fayda sağlamadığına şahitlik edeceklerdir. Kuran'da tüm inkarcıların horlanarak ve aşağılanarak cehenneme doğru sürüklenecekleri haber verilmiştir. Cehennemin kapısına geldiklerinde bekçiler suçlarını kendilerine bir kez daha itiraf ettirdikten sonra tüm

inkarcıları içeri alacak ve cehennemin kapılarını üzerlerine kapatacaklardır. Kuran'da inkarcıların cehenneme sevk edilişleri şöyle anlatılır:

İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: “Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?” Onlar: “Evet.” dediler. Ancak azab kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. Dediler ki: “İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür. (Zümer Suresi, 71-72)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp, azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmamız dolayısıyladır. İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür. (Mü'min Suresi, 75-76)

Bu insanların arasında dünya hayatında Allah'ın azabıyla ve cehennemle karşılaşacaklarını bilmediğini söyleyebilecek tek bir kişi bile yoktur. Çünkü Allah sonsuz adaleti ile her insana dünyada iken uyarıcı göndererek onlara kendi varlığını, hesap gününü, cenneti cehennemi hatırlatmıştır. Bu nedenle inkarcıların tümü cehennem azabını hak olarak yaşadıklarını ikrar edeceklerdir.

Dünyadayken uyarıldıkları halde büyüklenmişler ve kendilerini yaratan Allah'a, bile bile kulluk etme-

mişlerdir. Ve buna karşılık olarak da Allah bu kişilerin cehenneme boyunları bükük olarak gireceklerini bildirmiştir:

**...Doğrusu Bana ibadet etmekten büyükle-
nen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bük-
müş kimseler olarak gireceklerdir. (Mümin
Suresi, 60)**

Bu insanların bir kısmı dünyada kendilerini çok güçlü görmüşler ve bundan dolayı baş kaldırmışlardır. Güçlerinin kendilerini her türlü tehlikeye karşı koruyacağını sanmışlardır. Ne zaman kendilerine cehennemin varlığı, bu dünyada Allah'ın rızası için yaşamaları, ahirette cennet yurdunu istemeleri ve Allah'ın Kahhar (kahreden) sıfatı hatırlatılsa, şöyle demişlerdir:

**Ve kendi kendilerine: “Söylediklerimiz dola-
yısıyla Allah bize azab etse ya.” derler. Onla-
ra cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Ar-
tık o, ne kötü bir gidiş yeridir. (Mücadele Sure-
si, 8)**

Bu baş kaldırışlarına karşılık olarak cehennemin kapılarından içeriye alınacaklardır ve bir daha da sonsuza kadar dışarıya çıkmalarına izin verilmeyecektir. İşte ateşi gördükleri bu an inkarcılar yaptıklarından dolayı bir kez daha büyük bir pişmanlık yaşayacaklardır. Kuran'da bildirildiği gibi, cehennemden hiçbir kaçış yolu olmadığını anlayacaklardır:

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (Kehf Suresi, 53)

Dünya hayatında anlamazlıktan geldikleri her şeyi artık açıkça görecekle ve kavrayacaklardır. Bütün hayatlarını boş bir amaç uğruna tükettiklerini, çok az ve geçici bir menfaat uğruna sonsuz yaşamlarını azap içinde geçireceklerini anlayacaklardır. Dünyada yaşadıkları birkaç on seneyi çok uzun zannetmiş ve bu yüzden ahireti düşünmemişlerdir. Burada acizlikler ve eksiklikler sebebiyle hiçbir zaman tatmin olmayan bir ruh halini yaşamayı, cennetteki kusursuz, hiçbir eksikliği olmayan, yorgunluk, açlık gibi fiziksel eksikliklerin de bulunmadığı, mükemmel nimetlerle dolu cennette büyük bir mutluluk içinde yaşamaya tercih etmişlerdir. Ama cehennemin kapılarından girdikten sonra artık geri dönüş imkanları olmadığını anlayacaklardır. Bu yüzden dünya hayatında sahip oldukları her şeyi fidiye olarak vererek azaptan kurtulmaya çalışacaklardır. Kuran'da onların bu sonuçsuz çabaları şöyle bildirilmiştir:

...O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o! (Rad Suresi, 18)

Fakat bu insanların cehenneme gireceklerini anladıklarında gösterdikleri bu çabanın hiçbir karşılığı yoktur. Allah onların bu girişimden bir sonuç alamayacaklarını haber vermiştir:

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkar edenlerden de. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (Hadid Suresi, 15)

Elbette inkarcıların bu çabalarının sonuç vermesinin önemli bir nedeni vardır. Allah onları dünyada iken cehennem azabını hatırlatarak uyarmıştır. Ve o gün hiçbir insanın bir diğerine yardım edemeyeceği, onu kurtarmak için hiçbir şey vermeyeceği, ayrıca verse bile bunun kabul edilmeyeceği konusunda onları uyarmıştır. İnsanları bu konuda uyarmak için gönderilen bir ayet şöyledir:

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey edemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (Bakara Suresi, 48)

Ama onlar kendilerine yapılan her türlü uyarıya

rağmen inkarda diretmiş ve bile bile kendilerine böyle bir son hazırlamışlardır. O gün kavrayacakları en büyük gerçeklerden biri kendi kendilerine zulmettikleri yani kendi yaptıkları dolayısıyla cehennemi hak ettikleri olacaktır.

Bunu anladıklarında hissettikleri pişmanlık ise sonsuz hayatları boyunca hiçbir zaman kurtulamayacakları bir azap olacaktır. Çünkü artık çok önemli bir gerçekle yüzyüze gelmişlerdir. Eğer hayatlarını boş amaçlar yerine kendilerini yaratan Rabbimizi razı etmeye adanmış olsalar, bugün cehennemin kapısında değil cennetin yanında olacaklardır. Ama onlar doğru olanı yapmamışlardır ve bu yüzden de ebedi hüsrarla karşılaşmışlardır.

Onlar için bir ayette bildirildiği gibi “kapıları kilitlenmiş bir ateş” (Beled Suresi, 20) vardır. Yani cehennemin kapısından içeri girdikten sonra artık bu kapı üzerlerine kilitlenecektir. Ve bu kapının ardında sonsuza kadar yaşayacakları ateş azabı vardır. İnkarcılar için bu ateş azabından hiçbir zaman kaçma ya da kurtulma imkanı olmayacaktır. Allah onların atıldıkları bu ateşi “Hutame” olarak isimlendirmişti:

“Hutame”nin ne olduğunu sana bildiren nedir? Allah’ın tutuşturulmuş ateşidir. Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. O, onların üzerine kilitlenecektir; (Kendileri de) Dikilip-yükseltmiş sütunlarda (bağlanacaklardır).”
(Hümeze Suresi, 5-9)

İnkâr Edenlerin Cehennemde Karşılaşacakları Azap

İnkarcıların cehennemde sonsuza kadar yaşayacakları pişmanlıktan söz etmeden önce, orada karşılaşacakları azapları anlatmak faydalı olacaktır. Çünkü insan cehennemdeki azap çeşitlerini öğrenmeden, orada yaşanacak pişmanlığın boyutlarını da kavrayamayabilir.

İnkarcıların yaşadıkları pişmanlık biraz önce de söz ettiğimiz gibi, henüz cehennemi gördükleri anda başlar. Cehenneme girerken ve ardından cehennemdeki azapları yaşarken de bu sonu gelmeyen pişmanlık devam eder. Allah bu kişilerin cehenneme girişlerinin ardından yaptıkları konuşmaları şöyle haber vermiştir:

Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü dönüş yeridir o. İçine atıldıkları zaman, kaynayıp-feveran ederken onun korkunç homurtusunu işitirler. Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: “Size bir uyarıcı gelmedi mi?” Onlar: “Evet” derler. “Bize gerçekten bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve: “Allah hiçbir şey indirmede, siz yalnızca büyük bir sapmışlık içindesiniz, dedik.” Ve derler ki: “Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık.” Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah’ın rah-

metinden) uzaklık olsun. (Mülk Suresi, 6-11)

Ayetlerde bildirildiği gibi, inkar edenler cehenne-
me atıldıklarında ilk olarak korkunç bir sesle karşıla-
şacaklardır. Allah Mülk Suresi'nin 7. ayetinde bu sesi
"kaynayıp feveran eden ateşten çıkan korkunç bir
homurtu" olarak tarif etmiştir. Kuşkusuz inkarcılar
bu korkunç homurtuyu duyduklarında tarif edileme-
yecek bir sıkıntı ve korku yaşayacaklardır. Allah bir
başka ayetinde ise, ateşi inkar edenler için öfkesinden
patlayıp parçalanacak şekilde yarattığını bildirmiştir.
(Mülk Suresi, 8) Bu dehşet verici olaylara şahit olan
inkarcılar nasıl bir azapla karşı karşıya olduklarını an-
lamanın verdiği çaresizliği yaşayacaklardır. Ve yukarı-
daki ayetlerde bildirildiği gibi, dünyada bunları aklede-
memiş olmanın pişmanlığını dile getiren konuşmalar
yapacaklardır.

Böyle bir sıkıntı yaşamaları son derece normaldir
çünkü karşılaşacakları her azap birbirinden dehşet
verici ve can yakıcı olacaktır. Allah ayetlerinde ce-
hennemin kalınacak en kötü yer olduğunu bildirmiştir.
Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

...Ne kötü barınaktır o (Al-i İmran Suresi, 162)

...Ne kötü bir yataktır o. (Nisa Suresi, 115)

**...Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin
konaklama yeni ne kötüdür.** (Al-i İmran Suresi,
151)

**(Ki bu) Cehennemdir. Ona yaslanırlar. Ne
kötü bir karar (yeridir) o.** (İbrahim Suresi, 29)

Cehennem ehli bu en kötü barınma yerine büyük bir kalabalık halinde atılacaktır. Allah, bir ayette **“Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülüverilmiştir.”** (Şuara Suresi, 94) şeklinde bildirmiştir. Bu ifade-den dünyada kendilerince mal, mülk itibar sahibi olduklarını düşünerek büyülenenler de dahil tüm inkarcıların, cehennem ateşine değersiz bir yığın halinde dökülecekleri anlaşılmaktadır. Dünyada kibirlenmelerine karşılık bugün küçük düşürülecek, horlanacak ve aşağılanacaklardır.

Orada hiçbir zaman değer görmeyecek ve esirgenmeyeceklerdir. Öyle ki cehennemin odunu olacak ve ateşin kaynağı olarak sonsuza dek acı içinde yaşayacaklardır:

Gerçekten siz de, Allah’ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz, siz ona varacaksınız. (Enbiya Suresi, 98)

...Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (Al-i İmran Suresi, 10)

Kuran’da bildirilen cehennem azapları çok çeşitlidir. İnsanlar orada bir ayetin ifadesiyle “bütün zamanlar boyunca”, yani sonsuza kadar, her an azapla içiçe bulunacaklardır. Bu azap çeşitlerinden bazılarını şöyle sayabiliriz:

Furkan Suresi’nin 13. ayetinde inkarcıların ateşin sıkışık bir yerine elleri boyunlarına bağlı olarak atılacakları haber verilmiştir. Dünyada insanlar dar bir yerde birkaç dakikadan fazla kaldıklarında son derece rahatsız olur ve hemen buradan çıkmak isterler.

Kendilerini dört tarafı kapalı dar bir alanda düşünmek bile istemezler. Ancak cehennemde tarif edilen azap dünyadakiyle kıyaslanmayacak kadar büyüktür. İnkarcılar orada hem dar ve sıkışık bir yere atılacaklardır, hem de buldukları yerde ateş azabı olacaktır. Üstelik elleri boyunlarına bağlanmış şekilde olduğu için değil ateşten kurtulma, hareket etme imkanı bile bulamayacaklardır. Elbette insan böyle bir ortamı zihninde canlandırırken bile çok şiddetli sıkıntı duyar ki bunu yaşamamanın nasıl bir acı vereceği açıktır.

Allah bir başka ayetinde inkarcıların kapkara dumandan bir gölge içinde olacaklarını bildirmiştir. (Vakıa Suresi, 43-44) Ancak gölge deyince genelde insanlar serin, ferah bir yer algırlar. Oysa cehennemde var olduğu bildirilen bu gölge dünyada algıladıklarından tamamen farklıdır. Allah bu gölgenin ne serinletici, ne de ferahlatıcı olduğunu haber vermiştir.

Bir başka büyük azap şekli de cehennemdeki insanların sonsuza kadar ölmemeleri olacaktır. Çünkü ölüm onlar için bir kurtuluş ve azaptan kurtulmaları için bir yoldur. Bu nedenle Allah onların ölmelerine izin vermeyecektir. Ayetlerde haber verildiği gibi, onlara her yandan ölüm gelecektir ama hiçbir zaman ölmeyeceklerdir. (İbrahim Suresi, 17) Yani dünyadayken ölüm sebebi olabilecek her türlü olayla orada karşılaşacaklardır. Bu olaylar sırasında hissedilen acıları, sıkıntıları, korkuları son derece açık bir şuurla yaşayacaklardır. Ama buna rağmen ölemeyecek ve yeni azap çeşitleri ile sonsuz yaşamlarına devam edeceklerdir.

Dünyada bir insan ciddi bir şekilde yandığında kısa bir süre içinde ölür. Ateşe ancak az bir süre dayanabilir. Eğer ölmez de yaralanırsa bu sefer de yaraları belirli bir süre sonra iyileşir. Ancak cehennemdeki ateş azabı dünyadakiyle kıyas edilemeyecek kadar farklı olacaktır. Orada Allah'ı inkar eden insan ateşe sokulacak ve derileri yanıp döküldükçe, azabı daha fazla tatması için yeni derilerle değiştirilecektir. (Nisa Suresi, 56) Yani kısa bir süre yanıp acının yok olması gibi bir durum söz konusu olmayacak, sonsuza kadar devamlı ateşin yakmasının verdiği acıyı yaşayacaktır.

Bir başka cehennem azabı olarak inkarcıların o gün ateşin üzerinde tutulup eritilecekleri bildirilmiştir. (Zariyat Suresi, 13) Böyle bir durumun nasıl büyük bir azap vereceğini dünyadayken kavramak bir insan için mümkün dahi değildir. Dünya şartlarında çok basit bir yaralanmanın ne derece şiddetli bir acı verdiğini bilen insan için, Allah'ın bu azabı çok ibret vericidir. Üstelik tüm bunlar olurken bir yandan da;

Bukağılara vurulacaklardır. (Hakka Suresi, 32) Zincirlere ve demir halkalara bağlanacaklardır. (İnsan Suresi, 4) Demir kamçılarla kamçılanacaklardır. (Hac Suresi, 21) Vücutları, alınları, sırtları, böğürleri ayrıca bir de ateşle dağlanacaktır. (Tevbe Suresi, 35) Başlarının üzerinden kaynar sular dökülecektir. (Hac Suresi, 19) Üzerlerinde ise katrandan ve ateşten elbiseler olacaktır. (Hac Suresi, 19) (İbrahim Suresi, 50) Kendilerine ferahlık verecek tek bir damla serinletici su dahi bulamayacaklardır. O gün onlara verilecek olan tek içecek, kaynar su, irin ve kandır. (Sad Suresi, 57)

Yiyecekleri ise sadece zakkum ve darı dikenini olacaktır. Allah zakkum ağacının inkar edenlerin karınlarında nasıl azaba dönüşeceğini şöyle bildirmiştir:

Doğrusu, o zakkum ağacı; Günahkar olanın yemeğidir. Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; Kaynar-suyun kaynaması gibi. Onu tutun da cehennem orta yerine sürükleyin. Sonra kaynar suyun azabından başının üstüne dökün; (Azabı) Tad; çünkü sen, (kendince) üstün, onurluydun. Gerçekten bu, sizin kuşkuya kapıldığınız şeydir. (Duhan Suresi, 43-50)

Allah onların orada yedikleri yemeğin “boğazı tı kayıp kaldığını” bildirmiş, içecekleri irinli suyu ise yutkunmaya çalışacaklarını ama boğazlarından geçirmeyi başaramayacaklarını söylemiştir. Dünyada iken insanın en iğrendiği ve ne kokusuna, ne de görüntüsüne tahammül edemediği irin, orada sonsuza kadar cehennem halkının yiyeceği olacaktır. Cehennem ehli

bundan büyük bir azap duyacak ama açlıklarından dolayı da bunu yemek zorunda kalacaklardır. Buna rağmen yedikleri de açlıklarını gidermeyecektir. Sonsuza kadar açlığın acısını da aralıksız tadacaklardır. Allah yedikleri darı dikeninin de onların açlıklarını gidermeyeceğini şöyle bildirmiştir:

Onlar için (zehirli olan) darı dikeninden başka bir yiyecek yoktur. Ne doyurup-semirtir, ne açlıktan korur. (Gaşıye Suresi, 6-7)

Cehennemde inkarcıların yaşayacakları azaplarla ilgili Kuran'da bildirilen başka konular da vardır;

Orada onlar için “kemikleri çatırdatan inlemeler” vardır. (Enbiya Suresi, 100)

Bütün zamanlar boyunca orada kalacaklardır (Nebbe Suresi, 23) ve onların azabı hafifletilmeyecektir. (Al-i İmran Suresi, 88) Ateşten çıkmak isteyecekler ama çıkamayacaklardır. (Maide Suresi, 37)

Tüm bu anlatılanlar inkar edenlere tarif edilemeyecek kadar büyük bir azap yaşatacaktır. Bu azaptan kurtulabilmek için canlarının alınmasını isteyecekler ve bunun için de defalarca yalvaracaklardır. Cehennemdeki insanların konuşmaları Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

(Cehennem bekçisine:) “Ey Malik (bekçi), Rabbin bizim işimizi bitirsin” diye haykırdılar. O: “Gerçek şu ki siz, (burda) kalacak kimselersiniz” dedi. “Andolsun, size hakkı getirdik, fakat sizin bir çoğunuz hakkı çirkin görüp-tiksinenlerdiniz.” (Zuhruf Suresi, 77-78)

Ancak ayette de bildirildiği gibi Allah dünyada iken hak dinden yüz çevirdikleri, yapılan uyarıları dinlemedikleri için onların yalvarmalarına icabet etmeyecek ve onları sürekli olarak azabın içinde tutacaktır.

İşte burada anlatılanlar dünyada Allah'ı ve ahiret gününü inkar edenlerin, cennet ve cehennem konusundaki uyarıları dinlemeyenlerin kesin olarak yaşayacakları azaplardan bir kısmıdır. İnkarcıların bu azapların yanında asla kurtulamayacakları büyük bir azap daha vardır ki bu, sonsuza kadar kişinin aklından bir an dahi uzaklaşmayacak olan pişmanlık hissidir. Bu his, sonsuza kadar bir insanın görebileceği en korkunç yer olan cehennemde yaşamak zorunda kalmanın verdiği sıkıntıyla katlanarak artacaktır. Çünkü baştan beri belirttiğimiz gibi inkarcılar cehennem azabını tattıkları her an, eğer dünyada doğru olan yolu seçmiş olsalar bunların hiçbirini yaşamayacaklarını hatırlayacaklardır. Ve bunun verdiği pişmanlıktan kurtulmaları da mümkün değildir.

İnkarcıların Cehennemde Sonsuza Kadar Yaşayacakları Pişmanlık

İnkâr edenler cehennemdeki azabın şiddetini yaşadıkça, dünya hayatında Allah'a iman etmemiş oldukları için çok büyük bir pişmanlığa kapılacaklardır. Ancak bu pişmanlık, onlara hiçbir şekilde telafi imkanı sağlamayacaktır. Çünkü dünyada kendilerine yeterince fırsat verilmiştir ama onlar bunu değerlendirememişlerdir. Bunu anladıklarında, kendilerini Allah'tan uzaklaştıran, ahireti unutturan ve dünyaya çeken her şeye ve

herkese lanet edecek ve onlara karşı büyük bir öfke duyacaklardır. Kuran'da bu kimselerin öfke dolu pişmanlıklarına şöyle dikkat çekilir:

Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün, derler ki: “Eyvahlar bize, keşke Allah’a itaat etseydik ve Resûl’e itaat etseydik.” Ve dediler ki: “Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular. Rabbimiz, onlara azabtan iki katını ver ve büyük bir lanet ile lanet et.” (Ahzab Suresi, 66-68)

Sonunda bize geldiği zaman, der ki: “Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakındost(muşsun sen).” (Bu söylenmeleriniz,) **Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azapta da ortakısınız.** (Zuhur Suresi, 38-39)

Ayetlerde görüldüğü gibi, suçu dünya hayatında kendilerini saptıran kimselere yükleyerek azaptan kurtulabileceklerini umarlar. Halbuki Allah herkese doğruyu bulabileceği bir vicdan ve bunu uygulayabileceği bir irade vermiştir. Herkese her iki alternatif de anlatılmış ve herkese doğru olan da yanlış olan da sunulmuştur. Ve her insan kendi tercihini kendi iradesiyle bilerek ve isteyerek yapmıştır. Ayrıca Allah herkesin kalbinde yaşadığı imanı ya da inkarı da bilir. Bu nedenle cehennem ehli arasında insanların inkar etmesine öncülük edenler de, onlara uyanlar da hak

ettikleri karşılığı göreceklerdir. O gün kimse kimsenin işlediği günahın sorumlu olmayacak ve kimse kimsenin günahını yüklenmeyecektir.

Bu insanlar, dünya hayatında birbirlerini günaha çekerlerken belki de çoğu defa ahirette hesap vereceklerini hatırlamış ama bunu önemsiz bir konuymuşçasına geçiştirmişlerdir. Birbirlerine “sen yap ben senin günahını yüklenirim” demiş ve inkar etmeleri için birbirlerini teşvik etmişlerdir. Şeytan da onlara birtakım süslü vaatlerde bulunarak onları inkara yönlendirmiştir. Halbuki Allah Kuran'da, “...o bize, **'yapayalnız tek başına' gelecektir.**” (Meryem Suresi, 80) buyurarak bu vaatlerin inkarcılar için hiçbir faydası ve geçerliliği olmadığını önceden bildirmiştir.

O gün inkar edenler tamamen yalnız olduklarını açıkça göreceklerdir. Ve Allah'tan başka kendileri için ne bir dost ne de bir veli bulamayacaklarını da anlayacaklardır. Çünkü dünyada peşlerinden gittikleri, kendilerine dost olarak gördükleri herkes cehennemde onları terk edecek ve yüzüstü bırakacaktır. Aynı şekilde Allah'ı unutarak veli edindikleri şeytan da kendilerine ihanet edecek ve şöyle diyecektir:

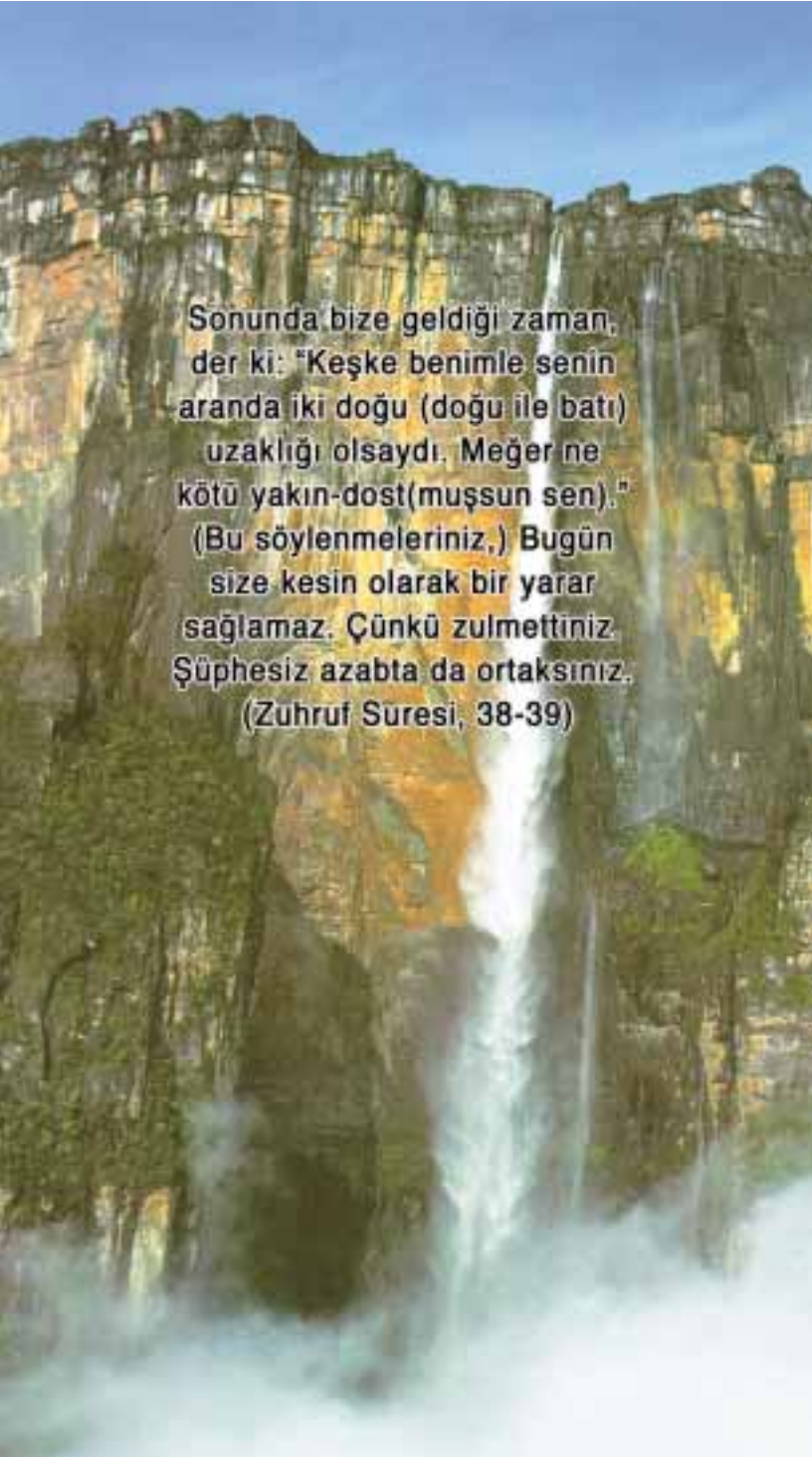
İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: “Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz.

Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır.” (İbrahim Suresi, 22)

Dost olarak gördükleri herkesin kendilerine böyle ihanet ettiğini ve kendilerini yüz üstü bıraktığını görmek inkar edenlerin pişmanlığını daha da arttıran bir neden olacaktır. Artık Allah’tan başka sığınacak kimseleri olmadığını çok açık olarak anlamışlardır. Ancak bunu anlamanın kendilerine hiçbir fayda sağlamadığını görmek de onlara büyük bir sıkıntı verecektir. O gün bir yandan birbirleriyle tartışırken, bir yandan da dünyada yapıp ettikleri günahları itiraf ederler:

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki: “Andolsun Allah’a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz,” “Çünkü sizi (yalancı olanları) alemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk.” “Bizi suçlu-günahkarlardan başka saptıran olmadı.” “Artık bizim için ne bir şefaathçi var,” “Ne de candan-yakın bir dost.” “Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik.” (Şuara Suresi, 96-102)

Ayetlerde görüldüğü gibi, inkarcılar büyük bir pişmanlıkla dünyaya geri dönebilmeyi, iman eden insanlardan olup, ahiret hayatları için kendilerine fayda sağlayacak hayırlı bir şeyler yapabilmeyi dilerler. Ancak bu dilekleri kabul edilmez. Bugün yıllarca peşinden koştukları paranın, güzelliğin, itibarın, dünyada elde etmeye çalıştıkları başka bir şeyin hiçbir anlamı

Sonunda bize geldiği zaman,
der ki: "Keşke benimle senin
aranda iki doğu (doğu ile batı)
uzaklığı olsaydı. Meğer ne
kötü yakın-dost(muşsun sen)."
(Bu söylenmeleriniz,) Bugün
size kesin olarak bir yarar
sağlamaz. Çünkü zulmettiniz.
Şüphesiz azapta da ortaksınız.
(Zuhruf Suresi, 38-39)

olmadığını görürler. Kuran'da onların bu pişmanlık dolu ifadelerine şöyle yer verilir:

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: “Bana keşke kitabım verilmeseydi. Hesabımı hiç bilmeseydim. Keşke o (ölüm her şeyi) kesip bitirseydi. Malım bana hiçbir yarar sağlamadı. Güç ve kudretim yok olup gitti.” (Allah buyruk verir:) “Onu tutuklayın, hemen bağlayın. Sonra çılgın alevlerin içine atın. Daha sonra onu, uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire vurup gönderin. Çünkü, o, büyük olan Allah’a iman etmiyordu. Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. Bundan dolayı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur.” (Hakka Suresi, 25-35)

O gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün düşünüp-hatırlar, ancak (bu) hatırlamadan ona ne fayda? Der ki: “Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim.” (Fecr Suresi, 23-24)

Tüm bunların yanında cennet halkının sevincini ve mutluluğunu görmek de inkar edenlerin yaşadıkları pişmanlığı arttırır. Çünkü cennette yaşayan insanlarla kendi yaşantıları arasındaki olağanüstü büyük farklılığa şahit olurlar. Ahirette cennet ehli ile cehennem ehli arasındaki büyük farka dikkat çekilmiştir.

Cehennem ehlinin görünümü Kuran'da **“gözleri ‘korkudan ve dehşetten düşük’, kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış”** şeklinde ifade edilmiştir. (Kalem Suresi, 43) Bir başka ayette ise yüzlerinin

“**kararmış ekşimiş**” olduğu bildirilmiştir. (Kıyamet Suresi, 24) Buna karşılık cennetle müjdelenen müminlerin yüzleri şöyle tanımlanmıştır:

O gün, öyle yüzler vardır ki apaydınlıktır; Güller ve sevinç içindedir. (Abese Suresi, 38-39)

İnkâr edenler cehennemde kaynar su, irin, kan, zehirli darı diken ve zakkum dışında hiçbir yiyecek bulamayacaklarken, iman edenler cennette baldan, süttten ırmaklarla, kadehler içerisindeki birbirinden güzel içeceklerle, kesilip eksilmeyen, yüklü dalları bükülmüş, meyveleri sarkmış meyve ağaçlarıyla ve nefislerinin çekebileceği daha pek çok nimetle ödüllendirileceklerdir. Bir ayette cennet halkının yiyecekleri şöyle tanımlanır:

Takva sahiplerine va’dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını ‘parça parça koparan’ kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (Muhammed Suresi, 15)

Ayette de belirtildiği gibi böyle mükafatlandırılan kimseler ile inkâr edenlerin hem açıklıklarını gidermeye yaramayan, hem de büyük bir azaba dönüşen rızıkları kesinlikle bir değıldir. Onlar orada sonsuz defa yakılacak, sonsuz defa derileri eritilip dökülerek yeni-

leriyle değiştirilecek ve sonsuza kadar bir parça serinlik ya da ferahlık bulabilmek için yalvararak yardım isteyeceklerdir. Cennet halkının gölgeliklerde, serinliklerde nimet içerisinde olduklarını görecek ve onlara sahip olduklarından bir parça kendilerine de vermeleri için yalvaracaklardır. Ayette şöyle buyrulur:

Ateş halkı cennet halkına seslenir: “Bize biraz sudan ya da Allah’ın size verdiği rızıktan aktarın.” Derler ki: “Doğrusu Allah, bunları inkar edenlere haram (yasak) kılmıştır.” (Araf Suresi, 50)

Ama cehennemde pişmanlık içinde yaşayan inkarcıların bu yardım istekleri asla karşılık görmeyecektir:

...Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (Kehf Suresi, 29)

Yine aynı şekilde cennet halkına atlas ve ipekten elbiseler, sayısız zinetler, altınlar, gümüşler sunulurken, cehennem halkına katrandan ve ateşten biçilen elbiseler giydirilecektir. Onlar zincirlere vurulup, demir halkalarla bağlandıkları “cehennemden yataklar”a yatırılıp üzerleri de “cehennemden örtüler” ile örtülürken, müminler yüksek köşkler ve güzel konaklar içerisindeki yükseklerle kurulmuş ve “özenle işlenmiş mücevher” tahtlarda, çarpıcı güzellikteki döşeklerde, astarları ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde ağırlandıklarıdır.

Kuran’da müminlerin diledikleri her şeyin orada kendilerine verileceği bildirilmiştir. Allah onların hoşnut bir yaşam içerisinde olduklarını, mutlu ve huzurlu olduklarını ve sevinç içerisinde ağırlandıklarını bildirmiştir.

...Rableri katında her diledikleri onlarıdır...
(Şura Suresi, 22)

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve sevinç vermiştir. (İnsan Suresi, 11)

İnkarcılar da dünya hayatında eğer Allah’ın emrine uyarak vicdanlı, samimi ve dürüst bir tavır göstermiş olsalardı, bugün cehennem ateşi içerisinde azap çekmiyor ve cennet halkı gibi nimetler içerisinde yaşıyor olacaktı. İşte bu nedenle inkar edenler cennet halkını her düşündüklerinde bu pişmanlığı kat kat artarak hissedeceklerdir. Allah, onların içerisinde bulunduğu cehennem azabını ve bu pişmanlıklarını “sarsıcı üzüntü” olarak tanımlamış ve bundan ne zaman kurtulmak

isteyecek olurlarsa, bir kez daha azaba döndürüleceklerini bildirmiştir:

Ne zaman ordan, sarsıcı-üzüntüden çıkmak isterlerse, oraya geri çevrilirler ve (onlara:) “Yakıcı azabı tadın” (denir). (Hac Suresi, 22)

Çünkü cehennem artık geri dönüşü olmayan ve pişmanlık hissini bir fayda sağlamayacağı, hatta hiçbir anlam ifade etmeyeceği bir yerdir. Melekler daha ilk öldükleri anda inkarcılara artık sonsuza kadar bir güzellikle karşılaşmayacaklarını haber vermişlerdir:

Melekleri görecekları gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: “(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak.” (Furkan Suresi, 22)

Bu nedenle inkar edenler ancak yok olarak bu azaptan kurtulabileceklerine inanmışlardır. Yok olmak için yalvaracaklardır ama bu istekleri kabul edilmeyecektir. Çünkü onlara dünyada öğüt alabilecekleri kadar bir ömür verilmişken onlar bile bile inkarı tercih etmiş ve haktan yüz çevirmişlerdir. Bu nedenle onlara şunlar söylenecektir:

“Bugün bir yok oluşu çağırmanın, bir çok (kere) yok oluşu isteyip-çağırın.” (Furkan Suresi, 14)

“Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak, yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz.” (Tur Suresi, 16)

Allah Araf Suresi'nin 40. ayetinde, onların halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar

cehennemden kurtulamayacaklarını ve cennete giremeyeceklerini bildirmiştir. Ayrıca Allah, inkarcıların dünyada iken nasıl haktan yüz çevirip, ahiret gününü ve Kendisine kavuşmayı unuttularsa o gün de onların unutulacağını, yani asla bir karşılık alamayacaklarını, yardım görmeyeceklerini bildirmiştir:

(Allah da) Der ki: “İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti, fakat sen onları unuttun, bugün de sen işte böyle unutulmaktasın.” (Taha Suresi, 126)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi ‘yok sayarak tanımadıkları’ gibi, biz de bugün onları unutacağız.” (A’raf Suresi, 51)

Yine de yalvaracak ve Allah’tan kendilerini ateşten çıkarmasını dileyenlerdir ama Allah onlara şöyle cevap verecektir:

(Allah) Der ki: “Onun içine sinin ve benimle söyleşmeyin.” (Müminun Suresi, 108)

İşte inkar edenlerin sonsuza kadar alacakları karşılık, hiçbir şekilde yardım görmemek ve cehennem azabı içerisinde terk edilmek olacaktır. Allah onlara rahmet etmeyecek, onları esirgemeyecek ve işledikleri günahları, hataları bağışlamayacaktır. Oysa dünyada iken Allah’a sığınmış olsalardı, O’nu kendilerine karşı sonsuz esirgeyen, sonsuz bağışlayan ve sonsuz rahmet eden olarak bulacaklardı. Ama cehennemi gördüklerinde hatırladıkları bu gerçekler artık onlara hiçbir yarar sağlayamayacaktır.

Tüm bu anlatılanların ardından insanların, Allah’ın kullarına karşı sonsuz seven ve sonsuz affedici olduğunu şimdiden düşünüp, yalnızca O’nu dost ve vekil edinmeleri gerekir. Zira cehennemin kapıları insanın üzerine bir kere kilitlendi mi, artık sonsuza kadar açılmayacak ve şu an insanın elinde olan fırsatlar bir daha kendisine geri verilmeyecektir. Bu ebedi pişmanlıktan kurtulmanın yolu ise Kuran’da bildirilmiştir:

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah’a sınımsız sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü’minlerle beraberdirler. Allah mü’minlere büyük bir ecir verecektir. Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah azabınızla ne yapsın? Allah şükürün karşılığını verendir, bilendir. (Nisa Suresi, 146-147)

Sonuç

BU PİŞMANLIĞI YAŞAMAMAK İÇİN...

Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah azabınızla ne yapsın? Allah şükriün karşılığını verendir, bilendir. (Nisa Suresi, 147)

Jnsan birtakım kusurlara, eksikliklere, acizliklere sahip olarak yaratılmış bir varlıktır. Kendisine verilen ömür süresince unuttur, yanılır ve sayısız hata yapar. Ama aynı zamanda Allah'ın vermiş olduğu tevbe gibi büyük bir nimetle, bu hataların telafisi dünyada her zaman için mümkündür. Zaten dünya, insanın eğitilmesi, hatalarından arındırılması ve kendisine verilen nimetlerle denemesi için var edilmiştir. İnsan dünyada iken, yaptığı hatalardan ya da yaşadığı hayattan kimi zaman büyük bir pişmanlık duyabilir ama bu pişmanlığı telafi etme imkanı vardır. İnsan yaşadığı bu pişmanlığın ardından tevbe edip, Allah'ın kendisini bağışlayacağını ve esirgeyeceğini umabilir.

Kuran'da Allah, samimi olarak yapılan her tevbeyi bağışlayacağını müjdeler. Allah insanın içinde sakladığı, düşündüğü, aklından geçirdiği her kelimeyi, her düşünceyi ve insanın kendi içinde samimi olup

olmadığını bilir. Nitekim **“Rabbimiz, sizin içinizdeki daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (kendisine) yönelip dönenleri bağışlayıcıdır.”** diyerek insana olan yakınlığını haber verir. (İsra Suresi, 25)

Ancak çok önemli bir gerçek daha vardır ki; öldükten sonra dünyada yapılan hataların, işlenen günahların telafi edilmesi asla mümkün değildir.

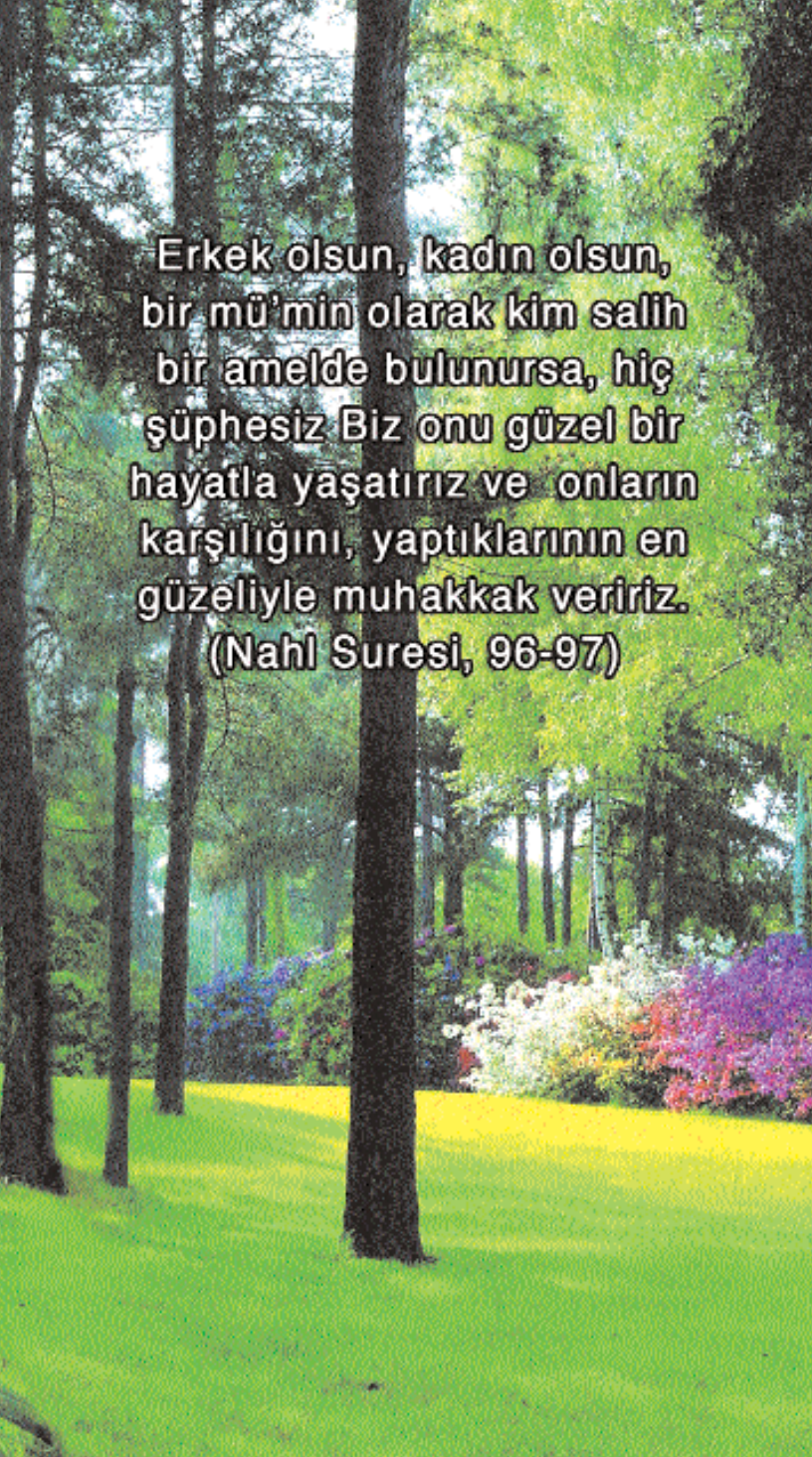
O halde insanın kaybedeceği tek bir an dahi yoktur. Yaşadığı dakikalar göz açıp kapayıncaya kadar geçmekte, insan ölüme her geçen saniye daha da yaklaşmaktadır. Üstelik ölümün ne zaman, hangi gün ve saat kendisini bulacağından da emin değildir. Bir gün mutlaka ölecek ve dünyada yapmış olduğu davranışlar ile yaşadığı hayattan dolayı Rabbimizin huzurunda hesaba çekilecektir. Bu nedenle insan çok yakında öleceğini sürekli aklında tutmalı ve ahirette pişman olmamak için yaşamını yeniden gözden geçirmelidir.

Şu an ölüm melekları ile karşılaşmış olsa, acaba geçirdiği bunca senenin hesabını verebilecek midir?

Bugüne kadar Allah'ı razı etmek için neler yapmıştır?

O'nun hükümlerini uygulamadaki titizliği yeterli midir?

Bu soruların belki de hiçbirine verebileceği olumlu bir cevabı olmayabilir. Ama eğer, şu anda tevbe eder ve bundan sonraki hayatını Allah'ı razı etmek için geçireceğine samimi olarak karar verirse, Allah'ın tevbesini kabul edeceğini, onu bağışlayacağını umabilir.

Erkek olsun, kadın olsun,
bir mü'min olarak kim salih
bir amelde bulunursa, hiç
şüphesiz Biz onu güzel bir
hayatla yaşatırız ve onların
karşılığını, yaptıklarının en
güzeliyle muhakkak veririz.
(Nahl Suresi, 96-97)

İnsan, Gaffar (merhametlilerin en merhametlisi), Halim, (kullarına karşı çok yumuşak olan) ve Tevab (bağışlayan ve esirgeyen, tevbeleri kabul edip günahları iyiliklere çeviren) olan Rabbimize sığınmalıdır. Allah sabredenlerin ve kendisine yönelip dönenlerin karşılığını mutlaka verecektir. İman eden kullarının günahlarını bağışlayarak iyiliğe çevirecek ve yaptıkları hayırlı işleri en güzeliyle mükafatlandıracaktır. Nitekim ayetlerde Allah'ın kullarına verdiği bu büyük müjde şöyle bildirilmektedir:

Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın katında olan ise kalıcıdır. Sabredenlerin karşılığını yaptıklarının en güzeliyle biz muhakkak vereceğiz. Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 96-97)

Unutmayın ki her insan bir anda ölümle karşılaşabilir ve her ne kadar pişman olsa da bir daha geri dönüp yaptıklarını düzeltme imkanı bulamayabilir. Bu nedenle eğer Allah'ın kendisini bağışlayıp, esirgemesini, O'nun sevdiği bir kul olmak ve ölümünden sonra O'nun salih kulları için hazırladığı cennete kavuşmak istiyorsa, bir an önce Rabbimizden bağışlanma dilemeli ve hayatını O'nun emrettiği şekilde Kuran'a uyarak yaşamalıdır.

Sen yücesin,
bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir
bilgimiz yok.

Gerçekten Sen,
herşeyi bilen, hüküm ve
hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)